

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

Δάκρυσαν στην Ίμβρο για το ελληνικό σχολείο

Ποτέ άλλοτε σε σχολείο δεν υπήρξαν τόσα μάτια που να δακρύσουν κατά τη διάρκεια ενός αγιασμού. Ποτέ άλλοτε δεν υπήρξαν τόσα χέρια που άγγιξαν με λατρεία τους τοίχους. Ποτέ άλλοτε η παρουσία ενός παλιού γυμνασιάρχη της Ίμβρου, του Ισαάκ Αναστασιάδη, που και ο ίδιος δεν μπόρεσε να συγκρατήσει ένα λυγμό, δεν σκόρπισε τόσα ρίγη συγκίνησης.

Κάτι παραπάνω από μισό αιώνα μετά, η κάποτε αμιγώς ελληνική Ίμβρος αποκτά και πάλι πλήρη ελληνική εκπαίδευση. Την τελευταία φορά που στους τοίχους του Δημοτικού Σχολείου Αγριδιών, νυν Γυμνασίου και Λυκείου, ακούστηκαν ελληνικά, το ημερολόγιο έγραφε 1964. Μέχρι τότε, από το 1950, η μειονοτική εκπαίδευση ήταν σε τρομερή άθνηση. Στις 23 Ιουλίου 1964 ψηφίζεται νόμος που επαναφέρει παλαιότερο νόμο σύμφωνα με τον οποίο απαγορεύεται (κατά παράβαση της Συνθήκης της Λοζάνης) η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας, και όλοι οι ελληνικής καταγωγής διδά-

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, οι μαθητές και οι καθηγητές συγκέντρωσαν το ενδιαφέρον των φωτογράφων

σκοντες τίθενται σε διαθεσιμότητα. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης γεννήθηκε στους Αγίους Θεοδώρους Ίμβρου και πήγε σχολείο στο νησί

«Αυτό που ζούμε σήμερα είναι ένα πρώτο βήμα για την αποκατάσταση του Δικαίου. Είναι απόδοση οφειλής. Αναμένουμε και άλλες “αποκαταστάσεις”

από την Τουρκική Δημοκρατία», είπε ο Ίμβριος Πατριάρχης κατά τη διάρκεια της τελετής αγιασμού της νέας σχολικής χρονιάς.

Από τη μεγάλη γιορτή –«πανηγυρίζει σήμερα η Ίμβρος» τόνισε ο κ. Βαρθολομαίος– δεν έλειψε κανείς. Όσοι βοήθησαν με κάθε τρόπο για να γίνει

πραγματικότητα το μειονοτικό σχολείο στο νησί, εκπρόσωποι της τουρκικής και ελληνικής πολιτείας, Ίμβριοι της διασποράς, ήταν όλοι εκεί. Μεγάλοι πρωταγωνιστές οι δάσκαλοι και οι μαθητές. Συμπρωταγωνιστές εκείνοι που κάποτε αναγκάστηκαν να επαναλάβουν την τελευταία τάξη του Δημοτικού στο τουρκικό σχολείο, αφού από την ταμπέλα σβήστηκε η λέξη «ελληνικό».

Όλοι συμφωνούν ότι τα δύο σχολεία που λειτουργούν στο νησί, το Δημοτικό στους Αγίους Θεοδώρους από το 2013 και το Γυμνάσιο-Λύκειο στα Αγριδιά από φέτος, θα δώσουν νέα πνοή στην ελληνική μειονότητα, καθώς δημιουργούνται οι συνθήκες ώστε να εγκατασταθούν οικογένειες με μικρά παιδιά. Τα τελευταία χρόνια, άλλωστε, στην κοινότητα προστέθηκαν και επτά παιδιά που γεννήθηκαν εδώ και τα οποία ετοιμάζονται για το νηπιαγωγείο. Αυτό είναι το επόμενο βήμα για τη μειονοτική εκπαίδευση στην Ίμβρο που πλέον μιλά ελληνικά!

Σιλβίνα Μπατάκις: Μια «καλή ελληνίδα» στο υπουργείο Οικονομικών της Αργεντινής;

Οι εκλογές στην Αργεντινή πλησιάζουν (25 Οκτωβρίου) και οι βασικοί διεκδικητές της προεδρίας έχουν ήδη ανακοινώσει αρκετά από τα πρόσωπα που θα αναλάβουν θέσεις-κλειδιά στις κυβερνήσεις τους. Ο περονιστής υποψήφιος πρόεδρος, Ντανιέλ Σιόλι, ο άνθρωπος που φιλοδοξεί να συνεχίσει το έργο των 12 χρόνων του ζεύγους Κίρσνερ, ανακοίνωσε ήδη το πρόσωπο που θα αναλάβει το κρίσιμο υπουργείο Οικονομικών. Πρόκειται για την Σιλβίνα Μπατάκις, την «καλή ελληνίδα», όπως την αποκάλεσε, λόγω της καταγωγής της.

Η Μπατάκις γεννήθηκε το 1968 στο Ρίο Γκράντε της Γης του Πυρός και

είναι εγγονή ελλήνων και γερμανών μεταναστών. Αυτός ο περίεργος συνδυασμός κουλτούρας διαμόρφωσε τη νοοτροπία της, όπως δηλώνει η ίδια. Σπούδασε οικονομικά στο Πανεπιστήμιο της Λα Πλάτα και στη Βρετανία. Συνήθιζε να αστειεύεται με τις φίλες της στα αμφιθέατρα, λέγοντας ότι «εμάς τους φοιτητές μάς αντιμετωπίζουν και μας μορφώνουν σαν να πρόκειται να γίνουμε όλοι υπουργοί Οικονομικών».

Όταν αργότερα ανέλαβε το συγκεκριμένο αξίωμα για την επαρχία του Μπουένος Αίρες (εκεί που ζει σχεδόν το 40% του πληθυσμού της χώρας), αναγνώρισε ότι είχε κάνει λάθος στην κριτική της. Είναι φα-

νατική οπαδός της Boca Juniors και πηγαίνει στο γήπεδο ακόμα και μόνη της. Στη σελίδα της στο Facebook ανεβάζει συχνά φωτογραφίες με παλαιές και νέες δόξες της ομάδας. Αγαπά όμως και το διάβασμα. Δεν είναι μόνο το βιβλίο της Έβα Περόν (La razón de mi vida) που λατρεύει, αλλά και η Αναφορά στον Γκρέκο του Νίκου Καζαντζάκη.

Ως υπουργός Οικονομικών γνωρίζει και αναγνωρίζει ότι κομμάτι της δουλειάς είναι και οι «ανπιπαθητικές στιγμές»: όταν πρέπει να πει «όχι» σε αυξήσεις για να κλείσει τον προϋπολογισμό χωρίς «τρύπες». Και το έχει κάνει.

Πέθανε ο Μεσσήνιος ομογενής επιχειρηματίας Χρήστος Τομαράς

Πέθανε σε ηλικία 78 ετών και μετά από πολύμηνη μάχη με τον καρκίνο ο διακεκριμένος Μεσσήνιος ομογενής από τις ΗΠΑ Χρήστος (Chris) Τομαράς, με καταγωγή από το Καρτερόλι. Διετέλεσε επί

πολλά χρόνια πρόεδρος και αντιπρόεδρος του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού Αμερικής, τρεις φορές πρόεδρος της Παμμαεσοπονδιακής Αμερικής - Καναδά, ενώ ήταν εκ των εμπνευστών και ιδρυτών της Μεσοποντιακής Αμφικτιονίας και ιδρυτής του Πανελληνίου Ιδρύματος Υποτροφιών. Αποτελούσε μία από τις πιο εξέχουσες προσωπικότητες της ομογένειας στο Σικάγο με σημαντική επιχειρηματική δραστηριότητα. Ήταν ιδιοκτήτης της εταιρείας παραγωγής προϊόντων ελληνικής διατροφής “Kronos Foods” (γύρος κ.ά.), αλλά και της “Tomaras Investments”, εταιρείας επενδύσεων σε ακίνητα κ.ά. Στις ΗΠΑ βρισκόταν από το 1957 και αφού πρώτα σπούδασε στην ΑΣΟΕΕ.

Ο Χρήστος Τομαράς είχε ονομαστεί «Διακεκριμένος Έλληνας της Αμερικής» και έχει βραβευθεί με το «Ellis Island Medal of Honor». Ήταν ένας Αρχών του Τάγματος του Αγίου Ανδρέα του Οικουμενικού Πατριαρχείου και μέλος της ηγεσίας 100, ενώ μεταξύ άλλων το 2003 έγινε επίτιμος δημότης της Πόλης του Παναμά και το 2004 ονομάστηκε «Έλληνας της Χρονιάς» από τον Ελληνικό Δικηγορικό Σύλλογο του Ιλινόις. Το 2010 αναγορεύτηκε σε επίτιμο διδάκτορα Ανθρωπιστικών Σπουδών από το Ελληνικό Κολέγιο Τιμίου Σταυρού στη Βοστώνη.

Πέθανε ο Έλληνας ράφτης Αμερικανών Προέδρων

Πέθανε ο ομογενής Τζορτζ ντε Πάρις (Γεώργιος Χριστόπουλος), ο οποίος έχει ράψει τα κοστούμια 9 Προέδρων των ΗΠΑ, από τον Λίντον Τζόνσον (1963-1969) μέχρι και τον Πρόεδρο Ομπάμα. Σύμφωνα με επιθυμία του, η σορός του πρόκειται να μεταφερθεί στην Καλαμάτα, ώστε ο τόπος γέννησής του να αποτελέσει την τελευταία του κατοικία. Σύμφωνα με ρεπορτάζ από τον «Εθνικό Κήρυκα», ο εκλιπών ήταν ο πιο διάσημος ράφτης στην Ουάσιγκτον, όχι μόνο διότι έχει ράψει τα κοστούμια όλων των Προέδρων και κυβερνητικών παραγόντων από τη δεκαετία του '60 μέχρι σήμερα και στελεχών επιχειρήσεων, αλλά και διότι η ζωή του θα αποτελούσε ένα τέλειο σενάριο για το Χόλιγουντ.

Το ραφείο του βρισκόταν πλησίον του Λευκού Οίκου

και η φήμη του μεγάλωνε. Παρά ταύτα διατηρούσε χαμηλό προφίλ και ζούσε μια κανονική ζωή. Όταν του έλεγαν ότι είναι φημισμένος ράφτης, αυτός τους απαντούσε ότι δεν είναι τίποτε παραπάνω από έναν απλό ράφτη που εξασφαλίζει τα χρήματα για μια απλοϊκή κανονική ζωή και για να είναι συνεπής και να πληρώνει τους λογαριασμούς του.

Ο Τζορτζ ντε Πάρις γεννήθηκε στην Καλαμάτα στις 28 Σεπτεμβρίου 1934 και απεβίωσε στις 13 Σεπτεμβρίου 2015 στο «Hospice Center» του Αρλινγκτον, μετά από πολύμηνη μάχη με την επάρατη νόσο. Η σορός του εκτέθηκε για προσκύνημα στο ναό της Αγίας Αικατερίνης στο Φαλς Τσερτς της Βιρτζίνια, όπου και εψάλη τρισάγιο.